

Göncz a fasiszták oldalán?

Ha Gönczöt a volt német köztársasági elnökkel, von Weizsäckerrel hasonlítom össze, akkor talán közöttük a legszembeszökőbb különbség az, hogy míg Weizsäcker integráló elnök volt — vagyis minden német elnöke —, addig Göncz megosztó elnök — vagyis csak a lakosság egy részének elnöke, míg annak egy nem elhanyagolható része határtalan ellenszenvvel viseltetik ellene.

Göncz Árpád igen nagy indulatokat gerjeszt. Nemrégiben két, Amerikában megjelent emigráns lap is benne vélte megtalálni annak az ügynöknek a személyét, akinek leleplezését Pálffy G. István beígérte a televízióban akkor, amikor őt lepatkányozták. (Legutoljára egyébként az SZDSZ-es **Eörsi István** az egész korábbi Magyar Televíziót patkányozta le, mert szerinte a „televízió őspatkány-bűzt lövellt az ország lakásaiba”).

Hogy Göncz Árpád médiaügyben mennyire megosztóan viselkedik, azt a Pest Megyei Hírlap olvasói nyilván tudják. Annyit azonban hadd tegyünk hozzá, hogy míg a magyarok elnöke többször sietett fogadni — még a korábbi érában — a rádiós szakszervezetek küldötteit, az MR alelnökével nem volt ideje tárgyalni, holott dr. Csúcs László erre többször tett javaslatot. Igen — ilyen a Nyílt Társadalom, ha működik. A Nyílt Társadalom, amelyben hivatásos gengsztereket bérelnek fel ellenzéki lapok berendezésének szétverésére. A Nyílt Társadalom, ahol pedigrés kommunista családokból származó bankárok tartanak el olyan lapokat, amelyek nem az áldozat, hanem a verőlegény védelmére kelnek. A totalitáriánus termék atavisztikus öröme és reflexszerű tisztelgése a totalitáriánus cselekedet láttán.

A Nyílt Társadalom, amelynek rendőrsége szerint „gazdasági bűncselekmény” az Új Demokrata szétve-

rése. Érdekes: a hetilapot támogató céget, amelynek tartozása nincs, eddig senkinek sem jutott eszébe szétverni. Érdekes: a lap szerkesztőségétől két ajtóra lévő cég központjába a gengszterek nem hatoltak be, pedig annak ajtaja éppen úgy tárva-nyitva állt — a totalitáriánus szellemű cikkeket írók hazugságai dacára —, mint ahogyan nyitva állt az Új Demokrata szerkesztőségének közvetlenül az utcáról nyíló ajtaja is.

Göncz Árpád elnöknek, aki nyilván kipihenten szállt fel a Bali-szigeten vélhetően államérdekből megejtett napozását követően az adófizetők zsebéből fizetett különgépére, azonnal át kellett volna sétálnia a Sas utcába, hogy jelenlétével adjon súlyt tisztsege alapkövetelményének, mely szerint ő minden magyar állampolgár elnöke. És megcáfolja azt a széles körben elterjedt nézetet, hogy egy 18 százalékos párt bulizó Áрпи bácsija csupán, akit a Mérleg utcából egy rúdon toltak fel a Parlamentbe árnyjátékos spektakulumra.

De ha már Áрпи bácsi ötperces sétától fázik is, és inkább lohol távoli, egzotikus tájakra, ahol eddig még nem járt, miért nem sétál át Kuncze Gábor a Belügyminisztériumból, amelynek, ha a hátsó kapuján, a Mérleg utca felől indul el, szintén ott lehetne öt perc alatt a Sas utcában.

A választ nem tudjuk. Holott jó lenne, ha tudnánk, ugyanis a jobboldalon sokan vannak, akik fogadást kötöttek arra, hogy az a rendőrség, amelynek feje nemrégiben az ötvenszázalékos bűnfelderítési aránnyal dicsekedett, mint amely, mondta, kétszer jobb

az európai átlagnál, most „képtelen lesz” felderíteni az elkövetőket. És jó lenne felderíteni az elkövetőket Kuncze és Horn érdekében is, nehogy egyesek azt higgyék, az államilag szponzorált terrorizmus fizikai úton dolgozó alkalmazottai tettek látogatást a Sas utcában.

Ui. Ez a cikk már a Pest Megyei Hírlapnál várt megjelenésre, amikor R. Székely Júlianna — követve az „üsd az áldozatot” engem roppant szórakoztató itteni trendjét — habzó dühvel támadta Bencsik Andrást, amiért az fasisztázni mert a lapját ért támadás miatt. Amennyiben a Pest Megyei Hírlap szerkesztői az általam javasolt címet nem változtatják meg, és a „fasiszta” szó benne marad, R. Székely Juliannának is rövid magyarázatul: a kifejezést Helmut Kohl-i értelemben használom. Igaz, hogy a hetente százezreket zsebre vágó közszolgálati funkciók ezt elhallgatták, de a német kancellárnak már több hónapja fő választási fogása az éles antikommunizmus. Egyik nyilvános beszédében egészen pontosan ezt mondta: „A kommunisták vörösre festett fasiszták” (The Christian Science Monitor-Global Report, szeptember 29., 10. old.)

Az idézet mellett egy CDU választási plakát képe látható, amelyen egy ruhaszárító kötélén egy használt, ronda, vörös fuszekli lóg csíptetővel rögzítve. A szocdemeket és szlogenjüket támadó kép szövege: „Felfele a jövőbe... de ne vörös zokniban”. Ha R. Székely Juliannát sérti a fasiszta szó, ezer bocsánat az Új Demokrata nevében is — Kohlhoz hasonlóan a kifejezés számomra is csereszabatos.

Lovas István